

1. Gud lyssnar till de förorättades bön (Syr 35:16)

- a) Liknelsen (?) tolkas på olika sätt. Är det kvinnan eller domaren som står i centrum? V 1 pekar ut kvinnan. Hon vill ha ut sin rätt, medan v 6-8a pekar mot domaren. Det är han som svarar. Vi låter Jesu Syraks bok ger oss tolkningsnyckeln, Syr 35:15–22.
- b) Kvinnan (ung och fattig änka?) vädjar på grund av skuld, en pant eller ett arv. Hon hade sannolikt inte råd att muta domaren, vilket annars hörde till vanligheterna. Domaren rik och välmående, ville eller vågade (?) inte hjälpa henne. Domaren pekas ut som orättrådlig och ointresserad. Kvinnans enda vapen är hennes uthållighet. Hon tjar ut domaren som svarar henne med förakt.
- c) Jesus (eller Lukas) tolkar liknelsen när han manar *sina lärjungar* att alltid be och aldrig ge upp. Lärjungen ropar till honom dag och natt, men Gud låter alltid sina utvalda få sin rätt. Som förenade med Kristus lever vi i ständig och oavlåtlig bön, Rom 8;26 och 1 Thess 5:17. Det är en bön i förtröstan på att Gud alltid svara på våra böner (i Jesu namn). Skulle Gud inte låta sina utvalda få ut sin rätt?

2. Skulle han låta dem vänta?

- a) Här finns en svårighet i översättningen eftersom texten kan översättas på två olika sätt.¹ Det grekiska verbet *makrothymeō* betyder att tåligt bida eller att ha tålmod. Bibel 2000 översätter ”Skulle han låta dem vänta?” och Giertz fråga: ”Väntar han med att hjälpa dem?”. 1917 och SFB säger om Gud att ”Han lyssnar tålmodigt, så något riktigt svar på frågan får vi inte.
- b) Nej, Gud dröjer inte med att svara oss när vi ropar. ”Jag säger er: Han ska snart nog låta dem få sin rätt”. Problemet, om jag får kalla det så, ligger snarare hos oss. Det är vi som saknar tro, tillit och förtröstan. Eller i alla fall tålmod. (Innan predikan tar slut ska jag ytterligare kommentera).
- c) En annan person som översatte Nya testamentet var David Hedegård. Han översätter: *Skulle då icke Gud skaffa rätt åt sina utvalda, som ropar till honom dag och natt, även om han dröjer i deras fall?*²

3. Han ska snart nog låta dem få sin rätt

- a) Jesus hade just innan vår text talat med sina lärjungar om sin återkomst och om de svårigheter de skulle möta. De hade fått höra om förföljelser och om den nöd som ligger framför dem, som redan börjat. Jesus ber dem att inte vara ängsliga: Ni är Guds barn! Gud hör era böner. Tvivla inte utan vaka och be. Sedan följer liknelsen.
- b) Jag tror vi kan se liknelsen ur två perspektiv. Ur Guds perspektiv är bönerna besvarade i det att han gett oss sin älskade Son Jesus Kristus. I honom har alla löften fått sin fullbordan och genom att vi är förenade med honom genom dopet och tron har vi alla ”fått ut vår rätt”. Det handlar då inte om våra privata angelägenheter utan om människors frälsning. Ur ett mänskligt (psykologiskt) perspektiv väntar vi mer eller

¹ Den grekiska texten *kai makrothymeī ep autois*

² 2 Petr 3:9 syndarna ska få tid att omvända sig och vi få tid att växa och mogna

mindre tålmodigt på förverkligandet av vår rätt. Gud svarar snart nog på att våra liv ska fulländas. Hans tålmod tryter inte. Han väntar på oss.

- c) Våra bekymmer bör inte främst handla om vår egen välfärd utan om människors frälsning. Vår text slutar med Jesu fråga: ska Människosonen, när han kommer (tillbaka), finna tro på jorden? Kommer de kristtrogna att hålla ut i sina förböner? Det är frågor som också vi behöver ställa oss. Den ständiga bönen blir vår prøvosten.